

W dniu **18 października br.** już po raz piętnasty obchodzimy **Europejski Dzień przeciwko Handlowi Ludźmi i Niewolnictwu**. Handel ludźmi to współczesna forma niewolnictwa stanowiąca jedną z najcięższych zbrodni, naruszająca wolność i godność ludzką. Zwalczanie tego zjawiska jest wyzwaniem dla całej Unii Europejskiej.

Handel ludźmi w rozumieniu art. 115 § 22 kk to werbowanie, transport, przekazywanie, przechowywanie lub przyjmowanie osób, przy zastosowaniu groźby lub użyciem siły, wykorzystaniem innej formy przymusu, uprowadzenia, oszustwa, wprowadzenia w błąd, nadużycia władzy lub wykorzystania słabości, wręczenia lub przyjęcia płatności lub korzyści dla uzyskania zgody osoby mającej kontrolę nad inną osobą, w celu wykorzystania. Wykorzystanie obejmuje, jako minimum, wykorzystywanie prostytutce innych osób, lub inne formy wykorzystania seksualnego, pracę lub usługi o charakterze przymusowym, niewolnictwo lub praktyki podobne do niewolnictwa, zniewolenie, albo usunięcie organów.

Handel ludźmi jest poważnym przestępstwem naruszającym podstawowe prawa. Jest to wykorzystanie człowieka nawet za jego zgodą, przy użyciu konkretnych metod i środków.

Polska coraz częściej staje się krajem docelowym dla ofiar handlu ludźmi, jednocześnie pozostając krajem ich tranzytu oraz pochodzenia. Obcokrajowcy najczęściej wykorzystywani są do prostytucji, prac domowych, polowych, w sektorze budowlanym i żebractwa. Ofiarami handlu ludźmi są nie tylko kobiety, ale też mężczyźni oraz dzieci. W grupie ryzyka są osoby, które przechodzą kryzys w związku ze znalezieniem pracy, potrzebujące szybkiego przypiływu gotówki, młode osoby chcące zarobić pieniądze w okresie letnim, osoby bezdomne, nieposiadające na ogół rodziny. Otrzymana oferta pracy, okazuje się interesująca i bardzo kusząca, zwłaszcza gdy w ogłoszeniu przeczytamy, że:

- niewymagane jest wykształcenie i doświadczenie,
- proponowane jest duże wynagrodzenie,
- zapewniony jest nocleg oraz wyżywienie.

Zanim zdecydujemy się na rozpoczęcie pracy w kraju lub poza jego granicami, upewnijmy się, że:

- agencja pracy, przez którą mamy być zatrudnieni, naprawdę istnieje, skontaktujmy się z jej pracownikiem i za jego pośrednictwem sprawdzmy, czy istnieje firma lub zakład w którym mamy rozpocząć pracę, czym tak naprawdę się zajmują, gdzie jest siedziba oraz poprośmy o kontakt do firmy,
- ustalmy kontakt i skontaktujmy się z osobą do spraw zatrudnienia w danej firmie lub zakładzie pracy, sprawdzmy czy ogłoszenie jest aktualne, jakie zarobki są gwarantowane, czy oferują wyżywienie oraz nocleg, sprawdzmy legalność zatrudnienia za pośrednictwem EURES – Europejskie Służby Zatrudnienia (www.eures.praca.gov.pl), czy też KRAZ – Krajowy Rejestr Agencji Zatrudnienia (www.kraz.praca.gov.pl),
- wyjeżdżając do pracy za granicę, umówmy się z naszymi bliskimi na „hasło”, które będzie świadczyć o tym, że osoba, która wyjechała do pracy jest w niebezpieczeństwie, np. „pозdrowienia dla cioci Heli”,
- pozostawmy bliskim kopię naszego paszportu, dowodu osobistego, przekażmy adres naszej pracy, kontakt telefoniczny do biura,
- umówmy się na kontakty telefoniczne, np. raz w tygodniu tego samego dnia,

- przekażmy jak najwięcej informacji, gdzie powzięliśmy wiedzę o ofercie pracy, jeżeli była to osoba to przekażmy jak najwięcej danych o niej,
- posiadajmy numer telefonu do ambasady polskiej w danym kraju oraz do instytucji w których możemy uzyskać pomoc.

W przypadku poszukiwania pracy za granicą, zwracajmy uwagę na zbyt atrakcyjne warunki pracy, niskie wymagania co do wykształcenia lub kwalifikacji, bardzo wysokie zarobki, możliwość jak najszybszego podpisania umowy o pracę, czy wpłaty zaliczki na poczet przyszłej pracy.

Gdy podjąłeś pracę, a okazuje się, że:

- odebrano Ci telefon komórkowy,
- zmuszano Cię do pracy ponad siły lub niezgodnie z umową, albo pracujesz bez umowy o pracę,
- jesteś szantażowany rzekomym długiem,
- pracodawca potrąca Ci opłaty z wynagrodzenia, o których nie było mowy przed wyjazdem lub nie są uwzględnione w umowie o pracę,
- stosowana jest wobec Ciebie przemoc fizyczna lub psychiczna,
- jesteś kontrolowany w czasie wolnym od pracy,
- otrzymujesz ciągłe obietnice, że warunki pracy lub mieszkalne się poprawią oraz, że otrzymasz zaległe wynagrodzenie,
- jesteś zakwaterowany w poniżających warunkach,

może to świadczyć o tym, iż prawdopodobnie jesteś ofiarą handlu ludźmi!

W takiej sytuacji każdy ma prawo korzystać z pomocy służb i organizacji działających na rzecz przeciwdziałania handlowi ludźmi.

Dlatego niezwłocznie:

- poinformuj Policję dzwoniąc na numer **112** lub skontaktuj się z Wydziałem do walki z Handlem Ludźmi Biura Kryminalnego Komendy Głównej Policji, który prowadzi telefon zaufania pod numerem **(+48) 664-974-934** oraz skrzynkę e-mail: handelludzmibsk@policja.gov.pl, gdzie można anonimowo przekazać wszelkie informacje dotyczące procederu handlu ludźmi oraz uzyskać poradę lub wsparcie.

Ofiara handlu ludźmi może uzyskać również pomoc i wsparcie poniżej wymienionych organizacji:

- Krajowego Centrum Informacyjno - Konsultacyjnego pod numerem telefonu **(+48 22) 628 01 20** oraz pod adresem e-mail info@kcik.pl,
- Fundacji La Strada - **telefon zaufania** (pomoc, porady): **+48 22 628-99-99** lub Linia Wsparcia **22 654-70-70**,
- Telefon w Sprawie Zaginionego Dziecka i Nastolatka pod numerem **116 000** czynny całodobowo 7 dni w tygodniu, adres e-mail: biuro@zaginieni.pl, oraz **22-654-70-70** – z telefonów stacjonarnych w Polsce, **+48 22 654-70-70** dla połączeń z zagranicy oraz dla połączeń z telefonu komórkowego.

Kampania przygotowana przez Wydział Prewencji Komendy Wojewódzkiej z siedzibą w Radomiu.